

Folketinget, troede vi, at den nu var endt, og jeg tør nok sige, at der var al mulig Grund til at nære en saadan Tro. Men saa skete det jo, at Rigsdagssamlingen blev brat afsluttet netop i det Øjeblik, da denne Lov havde Udsigt til at blive færdig behandlet i Folketinget. Jeg fremsætter nu Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det sidst blev vedtaget i Landstinget, og jeg udtaler det Haab, at jeg har den højtærede Justitsministers Understøttelse til at faa Sagen videre, ligesom jeg ikke betvivler, at Tinget vil staa ved, hvad det i Fjor har vedtaget. Jeg antager ogsaa, at Folketinget nu vil gaa med til at faa denne virkelig ret vigtige Sag bragt ud i Livet. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1773 fg.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Johnsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Man har meddelt mig, at man allerede nu vil kunne vælge Udvalget, til hvilket der fra de forskellige Sider i Salen foreslaas følgende Medlemmer: *la Cour, Johnsen, Kofoed, H. J. Nielsen* og *Scheel*. Hvis ingen gør Indsigelse herimod, vil jeg anse disse 5 Medlemmer for valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 14. April 1893, jfr. Lov Nr. 55 af 4. April 1902, angaaende Oprettelse af en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1897 fg.)

Sagen sattes til Forhandling.

Johnsen: Som det vil erindres, var der i Slutningen af sidste Rigsdagssamling et Lovforslag fremme af lignende Indhold som det her foreliggende. Det var da fremkommet ved privat Initiativ. Naar jeg ved første Behandling af nævnte Lovforslag tillod mig at foreslaa det henvist til Udvalg, var det navnlig, fordi der ikke da forelaa saa tilstrækkelige Oplysninger, som det kunde ønskes, angaaende den paa-gældende Kreditforening, og for at der gennem et Udvalg kunde blive indhentet saadanne Oplysninger, hvortil der var saa meget mere Grund, som Lovforslaget ikke var fremsat af Regeringen. Efter hvad der nu foreligger og for største Delen indeholdes i Bemærkningerne til Lovforslaget, tror jeg ikke, der kan være Tvivl om, at den her omhandlede Kreditforening maa anses for saa vel funderet og saa godt og forsigtig bestyret, at de Gældsfor skrivninger, der udstedes af den, maa siges at afgive en saa fuldkommen betryggende Sikkerhed, saa der ikke kan være nogen Betænkelighed ved at tillade, at umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler anbringes i dem. Saadanne Anbringelser finde i øvrigt allerede nu for en Del Sted, med Justitsministeriets Samtykke i hvert enkelt Tilfælde, og denne Omstændighed saavel som den, at Børsen vurderer disse Obligationer paa en Ubetydelighed nær lige saa højt som andre Kreditforeningsobligationer, vil være Vidnesbyrd om, at det er solide Papirer, som derfor ogsaa benyttes i forholdsvis ikke ringe Omfang til Kapitalanlæg, hvad der fremgaar deraf, at af Foreningens ca. 13 Millioner cirkulerende Kasseobligationer ere ca. 5,700,000 noterede i Foreningens Bøger paa Navn og maa saaledes antages at være paa mere faste Hænder.